

det ønskeligt, om man havde staaet Bønderfor. Noget saadant er jo ikke sket hidtil, men det bør heller ikke ske.

Folketinget har imidlertid ikke villet gaa ind paa Regeringens Tante, men har fremsat et Forslag, som er saa forstelligt fra det af Regeringen fremsatte, at der næppe en Gang er Berøringspunkter imellem dem. Hvis dette Lovforslag vedtoges, saa vilde Følgen være den, at der indtraadte Ændringer dels med Hensyn til § 93, og dels med Hensyn til § 124. Hvad § 93 angaar, vilde Følgen blive den, at da efter det sidste Stykke i Lovforslaget den fratraadte Skolechef, saa længe der ikke er nogen ledig Plads for ham i hans Baaben, kan føres som overtalig i dette, dog saaledes, at det for Hæren fastsatte Antal Befalingsmænd af de forstellige Grader ikke derved overstrides, saa vilde Administrationen regelmæssigt være indskrænket i Valget af, hvem den kan tage til Skolechef. Den vilde navnlig ordentligvis ikke kunne tage nogen Kaptajn dertil, thi hvis den tog en Kaptajn og udnævnte ham til Oberstløjtnant, saa vilde Følgen blive den, at det for Hæren fastsatte Antal Befalingsmænd i Oberstløjtnantgraden vilde blive overstredet. Det er altsaa den første Ændring, der vilde fremkomme, og jeg skal ikke nægte, at det ganske sikkert ikke kunde anses for nogen heldig Ændring, thi hvis vi nu ville tage det Eksempel, der lige foreligger, at Oberst Tobiesen den 1ste April vender tilbage til sit Korps, og at en Oberstløjtnant af Rytteriet udnævnes til Skolechef, saa bliver Følgen den, at man ikke kan fremme nogen Ritmester i Rytteriet til Oberstløjtnant, saa længe Oberst Tobiesen ikke er indtraadt i det normerede Tal derved, at der er afsaaet en Oberst eller Oberstløjtnant af Ingeniørkorpsen. Rytteriet vil saaledes i det Tidrum komme til at mangle en af de normerede Oberster eller Oberstløjtnanter, og det ligger ganske uden for Hærlovens Tante, thi Tanten er den, at der ikke er fastsat flere Oberster eller Oberstløjtnanter, end der netop skal være: Hæren skal ikke miste nogen af Hensyn til, at nogen af et Baaben eller et Korps udnævnes til Chef for Officersskolen. — Dernæst foreslaar Lovforslaget Forandringer i Lovens § 124. Man kan maaske gerne indrømme, at i og for sig ere disse Forandringer mindre betænelige, men jeg nærer unægtelig nogen Tvivl om, hvorvidt de ere hensigtsmæssige. I Stedet for den nugældende almindelige Bestemmelse om alle Befalingsmænd ved Skolerne, at de kunne blive staaende, naar de ikke forfremmes, saa længe indtil de falde for Aldersgrænsen,

kommer man nu efter Forslaget til det Resultat, at de ikke under nogen Omstændighed kunne blive staaende ud over 10 Aar. Jeg nærer nogen Tvivl om, hvorvidt dette er en hensigtsmæssig Bestemmelse. Den vil efter mit Syn let komme til under visse Omstændigheder at affære Administrationen fra at gøre det, der er det fornuftige. Vi have, som jeg allerede har nævnt, haft et Tilfælde, hvor en Skolechef har staaet som saadan i 15 Aar, og jeg ved ikke rettere — jeg har ikke nogen Ende hørt andet — end at det har været meget hensigtsmæssigt, at han er bleven der i hele den Tid. Jeg tænker paa den nuværende Gymnastikinspektør, som har været Chef for Gymnastikskolen fra 1870—1885. Jeg tror, som sagt, at man meget let kommer til at affære Administrationen fra at gøre, hvad der er fornuftigt. Dernæst er der i disse Bestemmelser om en ændret Affattelse af § 124 optaget Regler om, hvad man skal forstaa ved det Udtryk, der staar i den oprindelige § 124: „Indtil den begyndte Undervisningstid er endt“, idet der er indsat en Bestemmelse om, at ved bestemte Datoer skulle de paagældende Chefer gaa af. I en Henseende er denne Bestemmelse ganske vist ikke hensigtsmæssig; thi Skolernes Ordning uden for, hvad der ellers staar i Hærloven, er en rent administrativ Sag og maa sikkert ogsaa være det. Jeg er derfor ikke sikker paa, naar vi skulle til at have ny Skoleplaner, om man da just vil ordne Forholdene, Tiden for Undervisningens Begyndelse osv. saaledes, at det netop vilde være hensigtsmæssigt ogsaa i Fremtiden, at disse Datoer slaas fast. Jeg har saaledes ikke ganske lidt at indvende mod dette Lovforslag, og jeg tror ikke, at der er nogen egentlig Trang til det. Der er under Behandlingen i det andet Ting fremkommet Ændringer, som kunne thde paa, at hvis man ikke kom til en Ændring i disse Bestemmelser, vilde man komme i Forlegenhed med, at man ikke havde Lønning til en af de paagældende Oberster i Tilfælde af Stifte ved Officersskolen. Det tror jeg ikke er rigtig; thi Forholdet er nemlig dette, at § 124 paahbyder, naar Chefens Afgang skal finde Sted, og den har altsaa Administrationen at rette sig efter; man maa lade den paagældende fratræde Skolen til den Tid, der er lovbestemt, og ifølge § 93 maa man lade ham gaa over til at staa uden for Tal ved det Baaben eller Korps, hvortil han hører. § 93 medfører, at naar Skolechefen er afsaaet, maa der udnævnes en ny Skolechef, og han skal staa ud over Tal ved det Baaben og Korps, hvortil han hører. Hvad Administrationen har at gøre, er altsaa ligesom lovbestemt,